

МИШКИТЪ.

Мишкитъ сж познати на всички ни. Има ги навсѣкжде. По домоветъ, изъ хамбаритъ, по полето. Всички сме виждали тѣзи сиви малки животни, съ живи очички и дълга опашка. И какви пакостници сж тѣ! Голѣми усилия полагатъ хората, за да се спасятъ отъ тѣхъ. Ловятъ ги съ капани, тровятъ ги. А най-много ги изтрѣбватъ коткитъ и бухалитъ.

Ала случва се нѣкоя година да се намножатъ толкова много мишки, та тѣхното нашествие става истински бичъ за хората. Ето какъ описва това единъ очевидецъ.

„Бѣхме отишли презъ едно лѣто на гости у роднини на село. Тази година мишкитъ се бѣха тѣй много наплодили, та бѣха плѣзнали на всѣкжде. Тѣ се не бояха отъ никою — ни отъ хората, ни отъ коткитъ. Речешъ да си обуешъ обувкитъ, отъ всѣка обувка наинзкочатъ по нѣколко. Често дори и не бѣгатъ, стоятъ въ обувката безъ да мърдатъ, а когато си намѣкнешъ крака и ги притиснешъ вжтре, почватъ да цвърчатъ и да скачатъ. По пердетата, по креватитъ, подъ маситъ — навсѣкжде мишки. Когато обѣдваме, безъ стеснение тѣ бѣгатъ изъ стаята, дори се катерятъ по трапезата. А ноще не ни оставяха да спимъ: лазятъ по тѣлото и лицето ни и ни безпокояха страшно.

„Бѣхме окачили на закачалкитъ горнитъ си дрехи. Когато да си трѣгваме откачихме ги, и що да